

# Bihang N:o 10.

## till Poststyrelsens i Finland cirkulär för Oktober månad 1891.

Vid postverket hafva under månaden följande personalförändringar inträffat:

| <b>Från tjensten afgångne:</b> |    |   |
|--------------------------------|----|---|
| Oktober                        | 2  | E. o. kammarskrifvaren fröken Fanny Sofia Gammal på begäran befriad från handhafvandet af extra kontorsskrifvarebefattningen vid postkontoret i Kuopio från den 15 oktober. |
| „                              | 5  | Föreståndarinnan för poststationen i Taipale fröken Sofia Eufrosyne Mäkelä har på gjord ansökan entledigats från sin föreståndarebefattning.                                |
| „                              | „  | Expeditören vid postkontoret i Tammerfors Nikolai Gri-gorkoff har med döden afgått.   |
| „                              | 21 | Postiljonen vid postkontoret i Uleåborg Henrik Wilhelm Sandström dömd af Uleåborgs rådstufvurätt att för stöld af två penningebref mista lifvet.                            |
| „                              | 27 | T. f. föreståndarinnan för postexpeditionen i Rovaniemi fröken Ida Mathilda Liljebäck har afgått från sin föreståndarebefattning.   |

|                                     |    |  |
|-------------------------------------|----|--|
| Oktober                             | 31 | Vid kupépostexpeditionen anställde, å bandelen Östermyra—Uleåborg tjänstgörande postiljonen Karl Axel Nyman afskedad.  |
| <b>Utnämnde och transporterade:</b> |    |  |
| ”                                   | 5  | Landthandlanden Wasilij Karpoff Mamantoff antagen till föreståndare för Taipale poststation.   |
| ”                                   | 7  | E. o. kammarskrifvaren fröken Alma Sofia Müller konstituerad till föreståndarinna för Jalasjärvi postexpedition, som den 1 november 1891 förändras till postexpedition af första klassen och hvilken såsom postexpedition af andra klassen till dess förestås af klockaren Karl Fredrik Hedberg. |
| ”                                   | ”  | Postiljonen vid Kupépostexpeditionen, Uleåborg—Östermyra banan, Anders Nikolai Helander transporterad till Hangö postkontor med tjänstgöring på Hangö—Hyvinge banan.   |
| ”                                   | ”  | Postiljonen vid postkontoret i Hangö Viktor Koskinen transporterad till postkontoret i Kotka.  |
| ”                                   | ”  | Praktikanten Karl Axel Kristian Wessel utsedd att tjänstgöra å Hangö—Hyvinge banan som vikarie för postiljonen Anders Johannes Wendelin, hvilken fullgör sin värnepligt.   |
| ”                                   | 15 | Bokhållaren vid postkontoret i Wiborg Stephan Erik Wäkevä konstituerad till andre expeditör vid samma postkontor.  |
| ”                                   | ”  | Praktikanten Senats extra kopisten Karl Viktor Siivola af K. Senaten utnämnd till andre revisor vid Poststyrelsen.   |
| ”                                   | 21 | E. o. kammarskrifvaren fröken Anna Elisabeth Svedlin antagen till föreståndarinna för Tuulois postexpedition af andra klassen.   |

|   |    |   |
|---|----|---|
| Oktober                                 | 29 | E. o. postiljonen Anders Juntunen konstituerad till postiljon med tjänstgöring vid postkontoret i Uleåborg.   |
| "                                       | 31 | Praktikanten Alexander Haggrén konstituerad till postiljon och bestämd till tjänstgöring i postkupén å bandelen Östermyra—Uleåborg.                         |
| <b>Till praktikanter antagne:</b>       |    |   |
| "                                       | 23 | Lyceisten Emerik Leskinen vid postkontoret i Kuopio.  |
| "                                       | "  | Stabskaptenen Ivar Woldemar Theodor Söderhjelm vid postkontoret i Helsingfors.  |
| <b>Förordnade:</b>                      |    |   |
| "                                       | 2  | Praktikanten Johan Horttanainen förordnad att från den 15 oktober till utgången af år 1891 sköta extra kontorsskrifvarettjensten vid postkontoret i Kuopio. |
| "                                       | 26 | Kontorsskrifvaren vid postkontoret i Wiborg Mathias Wilhelm Wikström förordnad att sköta extra andre expeditörstjensten vid nämnda postkontor.              |
| <b>Tjänstledige och tillförordnade:</b> |    |   |
| "                                       | 31 | T. f. kammarskrifvaren vid Poststyrelsens Räkenskapsafdelning Anton Hänninen för sjuklighet från den 1 november tillsvidare.                                |
| "                                       | "  | Vikarie: praktikanten studeranden Johan Wilhelm Sounder.  |

## Utdrag ur särskilda från Poststyrelsen under Oktober månad utfärdade skrivelser.

Till Postkontoret i — — —

I anledning af Tit:i skrivelse för den 3 dennes får Poststyrelsen anmoda Tit. att erinra poststationen i — — — det stationen skall jemlikt § 33 i förnyad instruktion för poststationer, utfärdad den 1 Juni 1890, requirera tidningar genom förmedling af postkontoret i — — —, *hvarunder stationen närmast lyder*, och icke genom postkontoret i — — —, samt att stationen, jemlikt § 22 i gällande postordning, ej eger emottaga prenumeration å tidning, som är afsedd att genom annan postanstalt utdelas.

---

Till Postkontoret i — — —

Emedan uti tidningen — — — förekommit anmärkningar emot poststations föreståndaren i — — —, utan att Poststyrelsen varit derom underkunnig, får Poststyrelsen erinra Postkontoret, att då någon nummer af på orten utkommande tidningar innehåller någon anmärkning eller något klagomål emot postverket eller dess tjenstemän, bör Tit. ofördröjligen eller genast så snart Tit. derom erhåller kännedom, på Poststyrelsens bekostnad uppköpa och jemte den förklaring eller utredning i saken, Tit. möjligtvis kan afgifva, hit insända ett exemplar af tidningsnummern i det afseende cirkuläret N:o  $\frac{28}{716}$  för den 14 Juli 1888 innehåller.

---

Poststyrelsens resolution å handlingarne, angående en från gränsepostkontoret i Kibart till postkontoret i — — — öfversänd frankosedel, beträffande ett från — — — afsändt paket af 75 rubels värde och  $\frac{1}{2}$  kilograms vikt till I. Ponein,

Ariege, Frankrike, för hvilket paket afsändaren vägrat er-  
lägga de enligt frankosedeln resterande postafgifterna 1 rub.  
84 kop.

Återgår till Postkontoret i — — — med erinran, att som, enligt cirku-  
läret N:o  $\frac{14}{1736}$  för den 12 Oktober 1885, frankotvång till destinationsorten  
införts för sådana till Frankrike destinerade paketer, hvilka ej väga mer än  
5 kilogram, och hvarför postafgifterna för dessa paketer böra af afsändaren  
vid inlemnandet fullt betalas till ryska utrikesgränsen samt derifrån vidare  
enligt frankosedel, hvilket jemväl synes af den utaf postexpeditören A. Öh-  
berg utgifna posthandboken, pag. 118 och 120, så hade uti förevarande fall  
sådan förbindelse (formulär litt. b.), som föreskrifvits genom cirkuläret N:o  
 $\frac{45}{2050}$  af den 18 December 1882, oundgängligen bordt afsändaren affordras.

---

Till Postexpeditionen af 2:dra klassen i Wampula.

Med anledning af Tit:is skrifvelse för den 21 dennes N:o 12 meddelas  
att, jemlikt 1:sta punkten i cirkuläret N:o  $\frac{58}{1634}$  för den 23 November 1888,  
som här bifogas, få ifrån och till en poststation, och således äfven postexpe-  
dition af 2:dra klassen, försändas penningar till obegränsadt belopp uti em-  
betsbref, hvilka befordras under fribrefsrätt, hvadan således jemväl krono-  
fogdens i orten fribrefs penninge försändningar kunna af Tit. postbehandlas  
utan att summans storlek utgör hinder härför.

---

Poststyrelsen har genom utslag af den 22 oktober dömt andre expedi-  
tören vid postkontoret i Helsingfors Konstantin Gahmberg att för försum-  
melser i tjensten böta 83 mark 33 penni.

## Diverse uppsatser.

Under denna rubrik komma att ingå i bihanget särskilda upplysningar och uppsatser i postala frågor. Till en början framlägges en kort resumé ur Archiv für Post und Telegraphie af

### *Resultaten vid världspostkongressen i Wien.*

Den 4:de världspostkongressen, hvilken varade något öfver sex veckor i Wien, afslöts den 4 juli 1891. Vid densamma voro representerade 48 stater genom 74 befullmäktigade. Den å utskotten ankommande svåra uppgiften att möjliggöra besluten genom att förbereda det omfattningsrika materialet, utjämna meningsskiljaktigheter och motsatta intressen tog 27 plena i anspråk. Genom detta förarbete kunde kongressen slutbehandla förelagda ärenden på 7 allmänna sammanträden och fatta beslut i frågor, som utgöra ett väsentligt inlägg till världspostföreningens utveckling.

Som det viktigaste resultat af Wienerkongressen vilja vi beteckna koloniernas i Australien anslutning till världspostföreningen. Det skedde på andra sammanträdet den 25 maj, sedan de svarigheter, som i början stälde sig för saken, blifvit undanröjda af ett särskildt utskott med statssekreteraren D:r v. Stephan som ordförande. De sju kolonierna i Australien (Nya Syd-Wales, Sydaustralien, Victoria, Qvensland, Vestaustralien, Tasmanier och Nya Zeeland) erhöilo tillsammans en röst i föreningens representation. Från sina vidtgående fordringar i Lissabon på 5, i Wien på åtminstone 2 röster, tvungos de att afstå på grund af pluralitetens af föreningsmedlemmarnas motstånd. Deremot antogs det af dem uppställda vilkoret, att den hittills erlagda godtgörelsen för sjötransport äfvensom brefportot af 25 centimes för hvarje 15 gram icke tidigare skola ändras, än å nästa kongress, som sammanträder i Washington år 1897. Såsom tidpunkt för inträde i föreningen, under förutsättning af kolonialregeringens samtycke, fastställdes den 1 oktober 1891.

Betydelsen af Australiens anslutning till föreningen, hvilket äfven den tyska postförvaltningen länge sträfvat att åstadkomma, framstår klart, om man betänker de viktiga handelsrelationer och förbindelser, i hvilka Tyskland står till Australien och till hvilkas befrämjande staten inrättat en ångbåts postlinie. De höga portoafgifterna och de rådande olika vilkoren för postförsänd-

ning hafva hittills försvårat en utvidgning af personliga och affärsrelationer. För bref till Australien med undantag af skeppsbref till Adelaide, Melbourne och Sidney gälla ännu liksom för tryckalster dubbelt högre afgifter, än för dylika försändelser enligt föreningstariffen. Brefkort äro als icke och rekommenderade försändelser blott i vissa fall tillåtna. Nedsättning af porto för varuprof äger i allmänhet icke rum o. s. v. Införandet af föreningsbestämningarna skall därför gifva samfärdseln med Australien en hittills saknad lifaktighet.

Dessutom kan man med säkerhet förmoda att Australiens anslutning icke skall blifva utan inflytande på de utom föreningen ännu stående mindre stater, som äga ordnade postinrättningar. Syd-afrikanska republikens representant har på Wiener kongressen redan afgifvit förklaring, att hans regering står i beråd att ansluta sig till föreningen. Den formella anmälan härom skall följa, såsnart folkrepresentationen gifvit sitt författningssenliga tillstånd och härpå vore intet att tvifla. Det är att hoppas, att detta exempel i en snar framtid skall följas af fristaten Orange och slutligen skola väl ock de svårigheter kunna aflägsnas, som hindra Capkolonins anslutning till föreningen. På de engelska delegerades förslag har Capkolonin nu liksom i Lissabon medgifvits rätt till votum inom föreningen under mellantiden intill nästa kongress. Förslaget vann medhåll af statssekreterarn Dr. von Stephan, som dock gaf uttryck åt den förhoppning, att anslutningen icke altför länge skulle låta vänta på sig och kolonin å Godahoppssudden sålunda komme att rättfärdiga sitt namn.

Förrän vi egna vår uppmärksamhet åt kongressens beslut och resultatet af de egentliga öfverläggningarna, vilja vi lemna en kort redogörelse öfver slutsessionen. Efter uppläsandet af kongress-urkunderna och undanstöket af några löpande ärenden uttalade ordföranden, General-Direktor von Obentraut under hänvisande till de uppräknade resultaten alla deltagarne ett tack för deras medverkan uti det välsignelserika arbetet samt utbragte ett hjärtligt lefverop för de frånvarande medlemmarna i kongressen. Ålderspresidenten General Direktor Hofstede (Holland) frambar i ett längre tal i kongressrepresentanternas namn kongressens hyllning åt den upplyste monark, i hvars residens denna egt rum samt uttalade densammas tacksamhet mot de kejsarliga- och stadsmyndigheterna för det gästfria och storartade mottagande, som kommit kongressen till del i Wien. Vidare loforlade han ordförandens och de österrikiske deputerades förtjenster om kongressens arbeten äfvensom by-

råns och statstryckeriets förtjenstfulla medverkan. Beträffande resultaten af öfverläggningarna framsade han som sin öfvertygelse, att den önskan gått i fullbordan, som handelsministern Markis af Bacquehem vid kongressens öppnande uttalat, att nämligen en lycklig stjärna måtte lysa öfver kongressen. Ty denna, som utmärkt sig genom närvaron af statssekreteraren Dr. von Stephan, Sir Arthur Blackwood, General Direktor de Selves och så många andra storheter inom postväsendet, komme troligen att intaga ett framstående rum i det mänskliga framåtskridandets historia.

Efter det Sir Arthur Blackwood (Storbrittanien) och General Direktor de Selves (Frankrike) egnat varma ord åt de dagar, kongressen tillbragt i Wien och de vänskapliga förbindelser, som därunder blifvit anknutna och befastade mellan representanterna, reste sig Statssek. Dr. von Stephan för att ge uttryck åt sin tacksamhet för omnämmandet af hans deltagande i öfverläggningarna, och yttrade följande:

De uttalanden, som vid detta tillfälle blifvit gjorda och hvilka jag vet att värdera uti all deras älskvärdhet, kan jag blott mottaga med vissa vilkor. Om jag afräknar, hvad utaf detta loford belöper sig på mina två medarbetare i den tyska delegationen äfvensom de andra medlemmarna uti de fyra utskotten, så fruktar jag, att blott en anspråkslös del faller på mig sjelf. Vi hafva alla och Ni, Herr President, i främsta rummet bidragit till resultatet af våra öfverläggningar, en del genom att tala, andra genom att tiga och jag har rätt ofta fått det intryck, att de senares förtjenst under vissa omständigheter varit mera anmärkningsvärd, än de förras, till hvilka jag hänför den tyska delegationen. Kongressen i Bern har grundlagt vårt verk och påbörjat detsamma, den i Paris har utvecklat det och den i Lissabon har befastat detsamma. Wienerkongressen har fulländat och krönt verket. Den har på sitt banér uppsatt den fana, som för framtiden skall svaja öfver de fem verdensdelarna som ett tecken på en nyare tids sedliggörande och folkens bröderliga sinnelag. Den 3:dje kongressens ärade president, den utmärkte ledaren af den portugisiska post och telegrafförvaltningen, uttalade i sitt sluttal den önskan, att Wienerkongressen måtte föra föreningen till nya framsteg, som vore egnade att stärka och utvidga föreningen. Vår värderade kollega de Barros skall också säkerligen dela vår tillfredsställelse, att hans profetiska förutsägelse här fullständigt gått i fullbordan. Men, mina Herrar, de med kongressen vunna fördelarna bestå icke allenast uti uppnäendet af faktiska framsteg och uti fullkommandet af det stora drifverket uti det internationela

utbytets tjänst, utan hennes inre värde har en ideel sida, som består uti att befästa andan af endrägt och gemensamma ideer samt i åstadkommandet af enhetliga åsikter, alt element i en högre sakernas ordning, hvilka så att säga utgöra källan till lifskraft uti vår verldsomfattande förening. Om de föregående kongresserna utgjort förebilder i detta hänseende, så har Wienerkongressen, såsom Ni skola medge, varit ett mönster i ideelt hänseende. Herrar representanter för nu deltagande regeringar, hvilka efter fem år åter skola förena sig på andra sidan Atlantiska hafvet, skola väl förelägga sig nya uppgifter, men idéen förblir dock densamma och det är den, som skall visa resultat. Då en byggnad är upprest, återstår det ännu att försköna densamma, att utjämna vissa kantigheter och ojämheter samt att aflägsna spår och greppen af byggmästarens arbete. Hos mera utvecklade skapelser försvinna äfven småningom de spår, som känneteckna sjelfva skapelseakten. En tungt vägande fråga, nämligen den om transito, väntar ännu på sin lösning. Georg Washingtons medborgares hufvudstad, som inom två århundraden af en ödemark skapat ett af de mest blomstrande land och icke ryggat tillbaka för några svårigheter, förefaller mig vara liksom den förut bestämda orten för denna svåra frågas lösning. Mina Herrar, låtom oss sluta med en lyckönskan för kongressen i Washington och på samma gång ena oss om, att minnet af mönsterkongressen i Wien aldrig skall utplånas ur våra hjärtan.

Efter detta med odeladt bifall mottagna tal anhöll presidenten i Lissabonkongressen General-Direktor de Barros om ordet för att lyckönska ledarne för det österrikiska kommunikationsväsendet: handelsministern Markis af Bacquehem och General-Direktorn Riddaren af Obentraut, deras rådgifvare och det på naturskönheter rika land, som de egna sina tjänster åt. Härefter följde yttermera kortare tal af General af Besack (Ryssland) hvilken i Lissabon föreslagit Wien till mötesplats för följande kongress, af kommendören Chiaradia (Italien), af ministerresidenten D:r Guarch (Uruguay) samt af General-Direktorn Saba Pascha (Egypten), hvarpå presidenten förklarade kongressen afslutad och sessionen slut.

Verldspostfördraget med därtill hörande biaftal äro bibehållna i deras förra form. Österrikiska postförvaltningens förslag att avsluta ett grundfördrag, som skulle omfatta alla oförändrade föreningsföreskrifter, blef icke antaget. Denna fråga skall ännu behöfva en genomgripande granskning, förrän man kan finna en för alla deltagande stater antaglig indelning och form för bestämningarna. Nytt tillkommet är aftalet om *tidsningsförsändelser*, hvilket

tillsvidare är undertecknad af följande stater: Tyskland, Österrike-Ungern, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Columbien, Danmark, Egypten, Liberia, Luxemburg, Norge, Persien, Portugal, Rumänien, Sverge, Schweiz, Turkiet och Uruguay. Tidningsaftalet äfvensom öfriga nyheter och förändringar komma att träda i kraft den 1 Juli 1892.

Innehållet af hufvudfördraget och det därtill hörande expeditionsreglementet har undergått följande förändringar af allmänare intresse. *Postkort med svar* äro framdeles tillåtna i alla föreningsland. Tillsvidare gäller denna fördragsenliga förpligtelse blott befordran af dylika från andra land kommande postkort, icke utgifvande inom eget land af sådana. Vidare skola också ofrankerade postkort befordras, men emot afgifter enligt taxa för ofrankerade bref. På privat väg förfärdigade postkort, hvilka icke motsvara föreskrifterna beträffande storlek (14 cm. i längd och 9 cm. i bredd), form, papprets styfhet o. s. v., skola behandlas som bref.

Gränserna för storleken af *varuprof* äro utvidgade till 30 cm. i längd 20 cm. i bredd och 10 cm. i tjocklek samt för försändelser i rullform 30 cm. i längd och 15 cm. i genomskärning. Efter öfverenskommelse mellan postförvaltningarna i de land, genom hvilka försändningen skall gå, kunna äfven vätskor, oljor, fettämnen, färgstoff o. dyl. i pulfverform, äfvensom levande bin försändas såsom varuprof, såvida inpacketningen är ändamålsenlig och säker. Härom finnas särskilda noggrant fastställda föreskrifter.

Bestämningarna angående de vid försändning af tryckalster tillåtna ändringarna och tillsatserna hafva erhållit ett helt annat innehåll med anmärkningsvärda eftergifter. Det är för framtiden tillåtet:

a) att på försändelsens yttre sida angifva afsändarens namn, firma och boningsort

b) att på tryckta visitkort tillägga med handskrift afsändarens adress och titel äfvensom begynnelsebokstäfverna uti antagna höflighetsuttryck (p. f. — pour félicité o. s. v.)

c) att på sjelfva tryckalstret antingen med handskrift eller på mekanisk väg tillägga eller beteckna datum för försändningen samt afsändarens underskrift, firma eller stånd samt boningsort

d) att till manuskripten bilägga korrekturtryck och å desamma göra ändringar och tillägg, hvilka hänföra sig till rättande och korrigerande af det tryckta. Om plats icke finnes för dylika tillägg, så få de göras å skildt papper

e) att rätta tryckfel

f) att öfverstryka vissa delar af den tryckta texten för att göra dem oläsliga

g) att understreka sådana ställen, på hvilka man särskildt vill fästa uppmärksamheten

h) att beteckna eller ändra på priskouranter, tillkännagifvanden, bulletiner från börser och affärscirkulär antingen med handskrift eller på mekanisk väg siffror, resagents namn och tiden för hans ankomst

i) att uti fartygsanmälningar med handskrift beteckna afgangstiden

k) att på inbjudningskort utsätta den inbjudnes namn, äfvensom datum, ort och ändamål med sammanträdet,

l) att till böcker, noter, tidskrifter, fotografier och gravyer bifoga en tillegnan äfvensom räkning å det afsända föremålet,

m) att å boksedar utskrifva reqvirerade eller erbjudna böcker, noter, tidskrifter, gravyrer äfvensom att delvis eller helt och hållet öfverstryka eller understryka den tryckta texten å sedelns framsida,

n) att färglägga modebilder, geografiska kartor etc.

För att framhålla karaktären af en öfvergångsåtgärd har ifrån fördraget blifvit utesluten och intagen uti slutprotokollet en bestämning, enligt hvilken det är medgifvet land utom Europa att höja inskrifningsafgiften för rekommenderade försändelser ända till 50 centim. och fastställa ersättningsbeloppen för desamma i den mon, landets lagstiftning det tillåter.

Med *efterkräf* kunna rekommenderade försändelser för framtiden beläggas af ända till 500 franc i utbyte med land, som samtyckt att befordra dylika försändelser. Det af adressaten uttagna efterkräfsbeloppet tillställes afsändaren förmedels postanvisning med afdrag likväl af den enligt fördraget fastställda afgiften för postanvisning, äfvensom en särskild s. k. kommissionsafgift till ett belopp af 10 centimes.

Korrespondens, som inlägges *å öppen sjö* i breflådor, på postångare eller öfverlemnas åt fartygets befälhafvare, skola frankeras enligt taxa och med frankotecken, som gälla inom det land, hvartill skeppet hör eller hvars flagg det förer. Om korrespondensen inlemnas uti hamn under resan eller vid dess ändpunkter skall den frankeras enligt tariff och med tecken, tillhörande det land, inom hvars vatten fartyget för tillfället befinner sig. Dylika försändelser skola stämplas med fartygets poststämpel eller, om en sådan icke finnes, med den postanstalts, där försändelsen mottages.

Genom förmedling af öfriga föreningsland kunna slutna postpaketer ut-  
vexlas mellan ett lands postanstalter och kommandörerna för samma lands  
krigsfartyg eller eskadrar, som befinna sig i utländska vatten. Taxa och vil-  
koren för dylika försändelser fastställas af det land, fartygen tillhöra, men  
transitoafgifterna äro fördragsenligt fastställda, såvida icke särskilda öfverens-  
kommelser mellan olika stater blifvit gjorda.

*Uteslutna från postbefordran* äro framdeles varuprof och andra före-  
mål, hvilka enligt sin natur kunna vara farliga för posttjenstemännen, såsom  
sprängämnen och lätt antändbara saker samt lefvande och döda djur med  
undantag af bin.

För befordran af korrespondens till orter utom föreningslanden äro en-  
hetliga *transitoafgifter* fastställda. För bref med sjöpost utom föreningslanden  
debiteras 20 franc per kilogram och för andra föremål 1 franc per kilogram.  
Samtliga transitokostnaderna inom och utom föreningsområdet få likväl icke  
öfverskrida ofvannämnda belopp, äfven om sjöpostbefordran förmedlas af två  
eller flere postverk, mellan hvilka de delas beroende af afstånden. Så vidt  
postbefordran till lands utom föreningsgebietet äger rum, böra ersättningarna  
för dylik befordran offentliggöras af det land, som förmedlar en sådan.  
Transitoporto för utländsk korrespondens uppbäres i allmänhet af det afsän-  
dande postverket och delas i likhet med öfriga transitoafgifter. Taxorna för  
bref o. s. v. till land utom föreningsgebietet få icke vara lägre, än förenings-  
portosatserna.

De fördraget afslutande staterna förpligta sig att inskrida och föreslå  
nödiga lagstiftningsåtgärder mot bedrägligt användande af falska eller redan  
begagnade frankotecken äfvensom mot förfärdigande, öfversändande o. s. v. i  
ond afsigt af värdetecken och stämplor, hvilka användas i något föreningen  
tillhörande lands posttjänst. Angående behandlingen af bref med falska  
frankotecken etc. ingå noggranna föreskrifter uti expeditiionsreglementet.

Vid den internationela världspostföreningens byrå har man enats om  
att inrätta ett *central-afräkningsställe*. De postverk, som anlita detsammas  
bemedling, kunna dock i särskilda fall bibehålla den hittills praktiserade en-  
skilda afräkningsmetoden, äfvensom helt och hållet undandraga sig central-  
kontorets bemedling efter afslutade räkningar och en tre månader förut skedd  
upsägning till internationela byrån. Centralkontorets verksamhet afser när-  
mast afräkningar för postbefordran, men på deltagares önskan kan den också

utsträckas till liiquidition för telegrambefordran. Tysklands förslag i denna fråga blef oförändradt intaget i hufvudfördraget.

Befordran af *värdeförsändelser*, hvori 27 stater deltaga, är så tillvida utvidgad, att äfven små askar med innehåll af värde, såsom ädelstenar och andra dyrbara saker äro tillåtna till befordran inom de land, som ingått på öfverenskommelsen. En sådan asks maximalvigt är faststæld till 1 kg. Porto beräknas till 50 centimes för hvarje land, som ombesörjer befordran samt om denna dessutom sker sjöledes, så är stadgad en portoafgift af en franc. Vidare erlägges den fördragsenliga assurans afgiften, som framdeles skall beräknas för hvarje 300 franc. För befordran öfver sjön tillkommer för en omedelbar sådan 10 centimes för hvarje 300 franc och för befordran med förmedling af annat land 25 centimes. Härtill tillägges ännu en sjöassuransafgift af 10 centimes för hvarje förmedlande postverk. Samtliga dessa afgifter få dock icke öfverstiga  $\frac{1}{2}$  % af det för assurans angifna värdet.

Värdebref och försändelser kunna äfven i likhet med rekommenderad korerspondens belastas med efterkraf till ett belopp af 500 franc.

Afsändaren af en värdeförsändelse eger rätt att retournera densamma före dess utlemnande åt adressaten samt att byta om adress. Vidare tillåtes estafettbefordran af värdeförsändelser.

Värdeförsändelser få icke innehålla bref, andra skriftliga meddelanden, banknoter, papper stälda å innehafvaren o. s. v. Med hänsyn till utförsel, införsel, förtullning o. s. v. äro de underkastade lagstiftningen i destinationslandet och det land, hvarifrån de afgått. De vid införsel stadgade tullafgifterna erläggas af mottagaren vid utlemnandet. Till inpackning af ädelstenar och dyrbarheter använda träaskar få icke hafva större dimensioner än 30 cm. i längd, 10 cm. i bredd och 10 i höjd samt vara förfärdigade af åtminstone 8 millm. tjockt material. Askarna måste väl omsnöras och förseglas. Främre och bakre sidan måste beklädas med hvitt papper. Adress, uppgift å värdet och vigten, frankotecken och stämpel böra anbringas på samma sätt, som å bref med värdepapper.

Om *postanvisning* har aftal träffats af 29 föreningsmedlemmar. Afgiften är faststæld till 25 centimes för 25 franc eller mindre, med en minimalafgift af 50 centimes. Destinationslandets postverk erhåller af det afsändande landet  $\frac{1}{2}$  % af summan utaf utbetalda postanvisningar. Ifrån denna summa afdrages dock icke belopp anvisningar i tjänsteväg, hvilka äro afgiftsfria.

Retournering af och ändring af utanskrift å postanvisningar äro framdeles medgifna, likasom ock estafettbeställning och eftersändning af anvisningar.

Mellan land, som hafva statstelegraf eller begagna privattelegraf, äro telegrafiska postanvisningar äfven tillåtna.

För internationel postanvisning kommer framdeles uteslutande karta-formulär att användas.

Om förmedling af *postupdrag* hafva 20 land ingått öfverenskommelse. De förmedels postupdrag insända handlingarna få dock icke innehålla olika förfalldagar.

Beträffande försändning af *postpaketer* hafva de gamla bestämmelserna förblifvit oförändrade. Afgift för efterkraf är bestämd till 20 centimes för hvarje 20 franc. Destinationsortslandet erhåller  $\frac{1}{2}$  % af efterkrafbeloppet eller åtminstone 10 centimes för en dylik försändelse. Äfven vid paketbefordran äro estafettbeställning, retournering före utlemnandet och ändring af utanskrift medgifna. Rättighet att ändra utanskrift inskränker sig till försändelser, hvilkas värde icke öfverstiger 500 francs. I enlighet med aftal mellan enskilda postverk kunna tändstickor, metallpatroner o. s. v. skickas i postpaket. Men sådana föremål måste säkert inpackas uti lådor eller fat och innehållet måste angifvas såväl på åtföljande adresskort som på sjelfva försändelsen. Vätskor och fett afsöndrande ämnen böra inneslutas i dubbla kärll. Mellanrummen i yttre kärlet skola fyllas med sågspån, kli, eller liknande fuktighet absorberande ämnen. Kupongen å den åtföljande adressen kan afsändaren använda för skriftligt meddelande angående försändelsen, men det blott såvidt det medgifves i de lagar, som gälla i destinationsortslandet och det, hvarifrån försändelsen afgått.

För de stater, som tillhöra kongressen, men icke där voro representerade (Bolivia, Chile, Costa-Rica, San Domingo, Ecuador, Haiti, Honduras och Nicaragua) kommer kongressens protokoll att stå öppet i och för afgifvande af samtycke till anslutning till fördraget ända till den 1 juni 1892.

Wiener kongressen har i fullt mått motsvarat de förhoppningar, hvilka man stälde på densamma. Samstämmigheten i sträfvandena, som förmärkts vid alla kongresser hittills, berättigar till förmodan, att man af nästa kongress i Washington har att emotse nya, anmärkningsvärda framsteg i det internationela utbytet utveckling.